

רשומות

קובץ התקנות

29 בדצמבר 1960

1082

בסבת תשכ"א

עמוד

588	תקנות התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול) (תיקון), תשכ"א—1960
588	תקנות המשטרה (החזרת מציאה) (תיקון), תשכ"א—1960
589	צו עורכי הדין (פטור מתשלום דמי התעסקות שנתיים), תשכ"א—1960
589	צו הבלו על קלפים (אגרת רשיון לייצור קלפים) (תיקון), תשכ"א—1960
590	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו), תשכ"א—1960
593	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל—מס' 17), תשכ"א—1960
594	צווים בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרונה" לסוג "מירי"
596	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים), תשכ"א—1960
597	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-רופאים, עולות-רופאות), תשכ"א—1960

מדור לשלטון מקומי

	חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר, של מחוז הצפון) (תיקון), תשכ"א—1960
599	חוק עזר לרחובות (אספקת מים), תשכ"א—1960
599	חוק עזר לאשדוד (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960
606	חוק עזר לכפר-ירוחם (אספקת מים), תשכ"א—1960
608	חוק עזר לנוה-אפרים (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960
613	חוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960
615	חוק עזר לרמת-נגב (אספקת מים), תשכ"א—1960
616	הודעה על החלטת מועצת עיריית אילת בדבר קנס פיגורים
622	

חוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז—1957

תקנות בדבר שכר טרחה מקסימלי

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 10 (ג) ו-22 לחוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז—1957¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול), תשי"ז—1957², בתקנת משנה (א), אחרי פסקה (5) תיוסף פסקה זו:

„(6) בתביעה למתן סעד לפי הסעיפים 165 ו-171 לחוק הפיצויים —

(א) אם התביעה באה לאחר אחת התביעות המפורטות בפסקאות (1)

עד (4) ועל יסוד אותה עילה — האחוז שנקבע לגבי התביעה הקודמת;

(ב) אם לתביעה לא קדמה תביעה אחרת לפי חוק הפיצויים, או אם קדמה

אך עילתה היתה שונה מהתביעה למתן סעד — 12% מהסכום שנפסק

לזכות התובע.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול) (תיקון), תשכ"א—1960”.

השם

פנחס רוזן
שר המשפטים

א' בטבת תשכ"א (20 בדצמבר 1960)
(חמ 70630)

¹ ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 74; ס"ח 308, תש"ד, עמ' 34.
² ק"ח 702, תשי"ז, עמ' 1304; ק"ח 1020, תש"ד, עמ' 1301.

פקודת המשטרה

תקנות בדבר החזרת מציאה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 50 לפקודת המשטרה¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות המשטרה (החזרת מציאה), תשי"ז—1956³ (להלן — התקנות העיקריות), אחרי ההגדרה של „המפקח הכללי” יווספו ההגדרות אלה:

תיקון תקנה 1

„מציאה רגילה” — מציאה שערכה הכספי יותר משל מציאה פעוטת ערך;
„מציאה פעוטת ערך” — מציאה שלפי הערכת השוטר האמור בתקנה 1א שוויה פחות מחמש לירות;

„מציאה חסרת ערך” — מציאה שלפי הערכת השוטר האמור בתקנה 1א אין לה ערך כספי.”

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 2

(1) יימחק הסימן (א);

(2) תקנת משנה (ב) — בטלה.

3. במקום תקנה 3 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

החלפת תקנה 3

3. (א) קיבלה המשטרה מציאה, תפעל בשקידה סבירה לגילוי של בעל המציאה ותשמור אותה, או תמורתה אם נמכרה על פי תקנות אלה, שלושה

חדשים — אם היא מציאה רגילה ו-10 ימים — אם היא מציאה פעוטת ערך

או מציאה חסרת ערך.

(ב) התקופות האמורות בתקנת משנה (א) מתחילות ביום קבלת

המציאה על ידי המשטרה.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ב, עמ' 1124.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 653, תשי"ז, עמ' 385; ק"ח 786, תשי"ח, עמ' 1055.

4. בתקנה 12 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), במקום „חודש” יבוא „חמישה עשר יום”.
5. בתקנה 16 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 16

(1) במקום תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו:

„(א) עברו תקופות השמירה האמורות בתקנה 3 (א), ולא נמצא בעל המציאה, זכאי המוצא — אם איננו שוטר ולא היה שוטר בשעה שנמצאה המציאה — לתבוע מן המשטרה תוך שלושים יום לגבי מציאה רגילה, או תוך 5 ימים לגבי מציאה פעוטת ערך או מציאה חסרת ערך, שתימסר לו המציאה או תמורתה אם נמכרה, לאחר תשלום או ניכוי ההוצאות הכרוכות בשמירת המציאה, בטיפול בה ובחיפוש אחרי בעליה.”

(2) בתקנת משנה (ב), בסופה, יוסף:

„המוצא אינו חייב לחתום על כתב התחייבות כאמור אלא אם ערך המציאה עולה על עשרים לירות.”

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המשטרה (החזרת מציאה) (תיקון), תשכ”א—1960.”
- השם
- כ”ו בכסלו תשכ”א (15 בדצמבר 1960)
- בכור ש. שיטרי
- שר המשטרה
- (חמ 77000)

פקודת עורכי הדין, 1938

צו בדבר פטור מתשלום דמי התעסקות שנתיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 29 (2) לפקודת עורכי הדין, 1938¹, אני מצווה לאמור:

1. אנשים הרשומים בפנקס עורכי הדין, והם משרתים בשנת 1961, כולה או מקצתה, שירות מלא בצבא הגנה לישראל, פטורים מתשלום דמי התעסקות שנתיים לאותה שנה.
2. לצו זה ייקרא „צו עורכי הדין (פטור מתשלום דמי התעסקות שנתיים), תשכ”א—1960.”

פטור ש
חייבים

השם

פנחס רוזן

שר המשפטים

ג’ בטבת תשכ”א (22 בדצמבר 1960)

(חמ 70322)

¹ ע”ר 1038, תוס’ 1 מס’ 843, עמ’ 75; ע”ר תש”ט, תוס’ א’ מס’ 48, עמ’ 167.

פקודת הבלו על קלפים

צו בדבר אגרת רשיון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הבלו על קלפים¹, וסעיף 2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש”ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הבלו על קלפים (אגרת רשיון לייצור קלפים), תשי”ט—1959³, בפסקה (1), במקום „היתה התוצרת” יבוא „סולקו מבית החרושת”.
2. תחילתו של צו זה היא ביום א’ בטבת תש”ך (1 בינואר 1960).
3. לצו זה ייקרא „צו הבלו על קלפים (אגרת רשיון לייצור קלפים) (תיקון), תשכ”א—1960.”

תיקון סעיף 1

תחילה

השם

לוי אשכול

שר האוצר

א’ בטבת תשכ”א (20 בדצמבר 1960)

(חמ 72381)

¹ דיני מדינת ישראל 4, תשי”ט, עמ’ 96.

² ע”ר תש”ח, תוס’ א’ מס’ 2, עמ’ 1.

³ ק”ת 933, תשי”ט, עמ’ 1794.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר הסחר במזון, ייצורו והחסנתו

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5, 15, 21 ו-38 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,

תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור :

1. בצו זה —

הגדרות

„המנהל“ — מעובדי משרד המסחר והתעשייה המנויים בזה :

- (1) מנהל חטיבת המזון ;
- (2) הממונה על יחידת המחירים והשיווק ;
- (3) מנהל מחלקת תעשיית מזון או סגנו ;
- (4) מנהל מחלקת השירותים המסחריים או סגנו ;
- (5) מנהל מחוז ירושלים או סגנו ;
- (6) מנהל מחוז תל-אביב או סגנו ;
- (7) מנהל מחוז חיפה או סגנו ;
- (8) מנהל מחוז באר שבע או סגנו ;

„מצרך“ — אחד המצרכים המפורטים בתוספת לצו הפיקוח על המזונות (מצרכים בני פיקוח), תש"ח—1948² ;

„יצרן“ — אדם העוסק, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, בייצורו של מצרך או בשינויו מבחינת הצורה, הטוב, האיכות או מכל בחינה אחרת, או העוסק באריותו או במויגתו ;

„יצואן“ — מי שמיצא מצרך לחוץ לארץ ;

„יבואן“ — מי שמייבא מצרך מחוץ לארץ ;

„סיטונאי“ — מי שעסקו או חלק מעסקו הוא למכור מצרך לקמעונאי ;

„קמעונאי“ — מי שעסקו או חלק מעסקו הוא למכור מצרך לצרכן ;

„סוחר“ — יבואן, יצואן, סיטונאי, קמעונאי או סוכן ;

„מחסנאי“ — מי שמקבל להחסנה מצרך מאת יצרן או סוחר ;

„מחסן“ — מקום בו מחסנאי מחזיק מצרך של אחר בהחסנה, לרבות בית קירור ;

„בית קירור“ — מקום המשמש להחסנת מצרך לשם איסומו בקור ;

„מחסן עזר“ — מקום בו יצרן או סוחר מחסין מצרכים לצרכי עסקו, שאינו עומד מבחינת

המרחק בקשר ישיר עם מקום עסקו העיקרי ;

„רשיון“ — רשיון שניתן לפי צו זה ;

„היתר“ — היתר שניתן לפי צו זה.

2. לא יעסוק אדם כיצרן, כסיטונאי, כמחסנאי או כסוכן, אלא לפי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.

הגבלת הייצור והסחר

3. (א) לא ימסור יצרן או סוחר מצרך להחסנה במחסן, אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

הגבלת ההחסנה

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאים למסור מצרכים להחסנה במחסן, ללא

היתר —

(1) בעל רשיון לפי סעיף 2, המחסין מצרך במקום הנקוב באותו רשיון ;

(2) המוסר מצרך להחסנה בבית קירור, כשהמצרך עלול להתקלקל ;

(3) יבואן המעביר מצרך שיובא על ידיו מבית המכס להחסנה במחסן.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ע"ר תש"ח, תוס' ב' מס' 10, עמ' 37.

4. (א) יצרן או סוחר חייב להציג על יד הכניסה לכל מקום המשמש לצרכי עסקו שלט שיציין את שמו הנכון והמלא.
- (ב) אם מקום עסקו אינו פתוח בשעות שבין 9 לבין 12 ובין 16 לבין 18, או אם הוא משתמש במקום כמחסן עזר, יוסיף על השלט את המען של מקום העסק שהוא פתוח בשעות כאמור, ואם אינו קיים או אם אינו פתוח — את מענו הפרטי המדויק.
- (ג) השלט יהיה עשוי מחומר מוצק, לפחות 15 על 10 סנטימטר והכתב עליו יהיה בצבע שמן, באותיות עבריות ברורות ונוחות לקריאה.
- (ד) יצרן או סוחר, המשתמש במחסני עזר או המוסר מצרכים להחסנה במחסנים, יציג במקום עסקו במקום הנראה לעין רשימת המענים של מחסני העזר או של המחסנים.
5. לא ימכור יצרן או סוחר מצרך, אשר כמותו, מידתו, משקלו, נפחו, איכותו, סוגו, מינו או תארו הם שונים מזה שהוא מתיימר למכור.
6. לא יעלים אדם מצרך ולא ישמידנו.
7. סיטונאי יציג במקום עסקו במקום הנראה לעין, לוח בו ירשום כל מצרך שהוא מציג, מציג או מחזיק למכירה והמחיר שהוא דורש בעדו.
8. (א) בקשה לרשיון או היתר, או לחידוש רשיון שפקע, תוגש למנהל במשרדו במחוז בו נמצא העסק עבורו נתבקש הרשיון או ההיתר, בהתאם להוראות המנהל.
- (ב) אדם אשר לפי צו זה חייב לקבל יותר מרשיון או היתר אחד, יגיש בקשה נפרדת לכל אחד מהם.
- (ג) הבקשה תוגש בטופס שייקבע על ידי המנהל והמבקש חייב לענות על כל פרט באותו טופס תשובה מלאה ונכונה.
- (ד) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש למסור לו פרטים נוספים אשר הם, לדעתו, דרושים לו בקשר לבקשה האמורה.
9. מתן היתר, או סירוב לתתו קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו, מסורים לשיקול דעתו של המנהל.
10. (א) בעד כל רשיון תשולם אגרה בשיעור המפורט בתוספת, טור א'.
- (ב) בעד חידוש רשיון תשולם אגרה בשיעור המפורט בתוספת —
- (1) בטור א' — אם הבקשה לחידוש הרשיון הוגשה תוך 60 יום מיום שפקע;
- (2) בטור ב' — אם הבקשה האמורה הוגשה אחרי תום המועד הנקוב בפסקה (1).
- (ג) ניתן רשיון לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, תשולם בעדו מחצית האגרה החלה על אותו רשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון במקום רשיון שאבד, תשולם מחצית האגרה החלה על אותו רשיון, אך לא יותר מאשר 5 לירות.
11. הוגשה בקשה לחידוש רשיון ושולמה האגרה לפי סעיף 10, רשאי המבקש להמשיך בעסקו כאמור ברשיון עד להחלטת המנהל בבקשה האמורה.
12. לא יעביר אדם רשיון או היתר ולא יקנה לזולתו זכות בהם, ולא ירשה לזולתו לעסוק או להשתתף בעסק שבבילו ניתן הרשיון או ההיתר, ולא יקנה אדם ולא ירכוש כל זכות שהיא ברשיון או בהיתר או בעסק שבבילו ניתן, אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

- תחילה
13. הוראות צו זה אינן חלות על חקלאי לרבות בעל מדגרה, לגבי תוצרת משקו.
14. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
- שמירת דינים
אחרים
ביטוי
15. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), תשי"ח—1958³ — בטל.
16. תחילתו של צו זה היא ביום י"ג בטבת תשכ"א (1 בינואר 1961).
- תחילה
17. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), תשכ"א—1960".
- השם

תוספת

(סעיף 10)

סור א'	סור ב'	לירות
15	18	1. בעל קונדיטוריה
		2. בעל מאפיה לפי השימוש בקמח בטונות —
		(1) לגבי מפעל קיים — בהתאם לחישוב שייעשה לפי כמות הקמח שהשתמש בה בעל המאפיה במשך ששת החדשים שקדמו לחידוש הרשיון;
		(2) לגבי מפעל חדש — לפי כמות הקמח שבדעת בעל המאפיה להשתמש בה במשך ששת החדשים הראשונים —
4	4.80	עד 20
6	7.20	למעלה מ־20 עד 40
10	12	למעלה מ־40
		3. בעל מחלבה — לפי כושר הייצור החדשי של המחלבה, מחושב לפי ליטר חלב מלא או רזה —
10	12	עד 10,000
15	18	למעלה מ־10,000 עד 50,000
25	30	למעלה מ־50,000 עד 100,000
30	36	למעלה מ־100,000 עד 1,000,000
50	60	למעלה מ־1,000,000
		בשימוש באבקת חלב יחושבו כל 300 גרם כשווים לליטר חלב
10	12	4. אורז, למעט מוזג בקבוקים
		5. מוזג בקבוקים —
5	6	ביד
10	12	במכונות חצי אוטומטיות
25	30	במכונות אוטומטיות

³ ק"ת 793, תשי"ח, עמ' 1184.

טור א'	טור ב'
לירות	
3	3.60
10	12
20	24
30	36
50	60
25	30
15	18
5	6

6. בעל תעשיית בית

7. יצרן שלא פורש בתוספת זו והמעסיק פועלים —

עד 10

11 עד 50

51 עד 100

למעלה מ-100

8. סיטונאי

9. סוכן

10. מחסנאי

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

א' בטבת תשכ"א (20 בדצמבר 1960)
(המ' 740101)

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר הטלת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מצווה לאמור:

תחולת הפקודה

1. פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, תחול על מסילת הברזל העוברת מנקודת ציון 1236.1391 (ע"י ק"מ 131 מסילת חיפה — יד מרדכי) עד נקודת ציון 1171.1370 (ע"י גבול שטח נמל אשדוד), כמסומן בתשריט מס' אש/ק/1 החתום על ידי.

הצגת התשריט

2. העתק התשריט האמור מוצג לעיון בשעות העבודה הרגילות בכל אחת מהלשכות האלה:

(1) הלשכה הראשית של אגף רישום והסדר הקרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים;

(2) לשכת רישום הקרקעות, משרד ספרי האחוזה, תל אביב;

(3) מינהל מחוז המרכז, רמלה;

(4) מינהל מחוז הדרום, באר-שבע;

(5) לשכת מהנדס מחוז הדרום, רכבת ישראל, תל-אביב.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל—מס' 17), תשכ"א—1960”.

יצחק בן-אהרן
שר התחבורה

כ"ו בכסלו תשכ"א (15 בדצמבר 1960)
(המ' 75501)

¹ ע"ר 1043, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960¹, אני מצווה כי הקרקעות המתוארות בתוספת והרשומות בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו כקרקע מסוג „מתרוכה“ יומרו לקרקעות מסוג „מירי“, ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

החלקה	הנוש	שטח כולל במטרים מרובעים	מספר השטר	תאריך השטר
1, 3, 4, 6 ו-37	6001	8,007	15/1, 15/3, 15/4, 15/37	30.7.29
1	6002	1,310	16/1	30.7.29
1, 28 ו-36	6003	5,995	25/1, 25/28, 25/36	9.8.29
1, 6, 11 ו-11	6004	9,988	26/1, 26/6, 6/11	9.8.29
21	6007	6,657	183	6.11.29
3, 18, 25 ו-62	6010	20,649	27/3, 27/8, 27/25	9.8.29
7, 23 ו-34	6024	22,085	27/62, 20	21.1.30
1, 2, 6, 12, 17, 20, 22 ו-23	6025	46,788	21	21.1.30
1, 14, 15, 18 ו-23	6026	19,532	22	21.1.30
7, 9, 12, 17, 36, 40, 52, 61, 71 ו-75	6039	7,411	17669	28.11.55
7, 13, 21, 31, 36, 43, 49, 50, 55 ו-88	6040	3,336	17669	28.11.55
1, 6, 10, 21, 32, 36, 41, 60, 61, 78, 82, 90, 98, 99 ו-107	6041	3,485	17669	28.11.55
4, 31, 36, 96 ו-97	6042	1,736	17669	28.11.55

כ״ז בכסלו תשכ״א (16 בדצמבר 1960)
(חמ 70130)

פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ ס״ח 316, תש״ר, עמ׳ 92.

תל 15/3 כ"ג

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“) תש״ך—1960

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960, אני מצווה כי הקרקעות המתוארות בתוספת והרשומות בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב יפו כקרקע מסוג „מתרוכה“ יומרו לקרקעות מסוג „מירי“ וירשמו בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות שבתל-אביב יפו.

תוספת

החלקה	הנוש	שטח כולל במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים	מספר השטר	תאריך השטר
3	6005	1,634	72	9/3	26.6.29
8	6005	965	10	9/8	26.6.29
62	6005	1,527	161	3552	11.3.36
1	6008	7,638	293	62	5.9.29
10	6008	1,335	52	62	5.9.29
1	6009	11,047	127	11/1	26.6.29
1	6011	8,747	88	4/1	9.6.29
6	6011	5,112	120	4/6	9.6.29
11	6011	520	28	4/11	9.6.29
21	6023	8,902	928	19	21.1.30

כ"ה בכסלו תשכ"א (14 בדצמבר 1960)
(חמ 70130)

פנחס רוזן
שר המשפטים

1 ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“) תש״ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960, אני מצווה כי הקרקעות המתוארות בתוספת והרשומות בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב יפו כקרקעות מסוג „מתרוכה“ יומרו לקרקעות מסוג „מירי“ וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

החלקה	הנוש	השטח במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים	מספר השטר	תאריך השטר
9	563	10,273	1254	1286	26.1.60
10	563	595	בשלמות	1286	26.1.60
12	564	3577	בשלמות	1286	26.1.60

כ"ז בכסלו תשכ"א (16 בדצמבר 1960)
(חמ 70130)

פנחס רוזן
שר המשפטים

1 ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.

147/157

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960¹, אני מצווה כי שטח של 3149 מטר מרובע מתוך הקרקע הידועה כחלקה 37 בגוש 3750 והרשומה בלשכת רישום הקרקעות של תל-אביב-יפו לפי שטר מס’ 714 מיום 28 בנובמבר 1930 כקרקע מסוג „מתרוכה” יומר לקרקע מסוג „מירי” ויירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

פנחס רוזן
שר המשפטים

כ”ז בכסלו תשכ”א (16 בדצמבר 1960)
(חמ 70130)

¹ ס”ח 816, תש”ר, עמ’ 92.

חוק שירות בטחון, תשי”ט—1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות נשים לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 (א), 4 (א) ו-19 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי”ט—1959 [נוסח משולב]¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
„חייבת שירות מילואים” — יוצא-צבא, אשה נשואה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולדה בתקופה שבין א’ בתשרי תש”ג (12 בספטמבר 1942) לבין כ”ט באדר ב’ תש”ג (5 באפריל 1943), שני התאריכים בכלל, להוציא אם לילד או אשה הרה.
2. כל חייבת שירות מילואים נקראת בזה להתייצב לרישום ולבדיקה רפואית לשם קביעת כשרה לשירות בטחון באחד המקומות בלוח א’ שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00 ביום המצוין בלוח ב’ בטור שממול האות הראשונה של שם משפחתה.
3. חייבת שירות מילואים, שהתייצבה כאמור בסעיף 2 ונמצאה כשרה לשירות בטחון, נקראת בזה להתייצב לשירות מילואים במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.
4. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים), תשכ”א—1960”.

הגדרות

התייצבות
לרישום ולבדיקה
לשם קביעת
כושר לשירות
בטחון

התייצבות
לשירות מילואים

השם

לוח א’

ירושלים	—	לשכת הגיוס, רח’ בית-לחם, פינת עמק הרפאים 1.
תל-אביב-יפו	—	לשכת הגיוס, יפו, רח’ פוריה מס’ 1 (ע”י קולנוע „נוגה”).
חיפה	—	לשכת הגיוס, רח’ י. ל. פרץ 32.
פתח-תקוה	—	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג’ה.
טבריה	—	לשכת הגיוס, רח’ נצרת, מול העיריה.
באר-שבע	—	לשכת הגיוס, רח’ יד-יושם 22.

¹ ס”ח 296, תשי”ט, עמ’ 236.

א-ב-ג	יום ראשון	כ"ן בטבת תשכ"א (15 בינואר 1961)
ד-ה-ו	יום שני	כ"ח בטבת תשכ"א (16 בינואר 1961)
ז-ח-ט	יום שלישי	כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)
י-כ-ל	יום רביעי	א' בשבט תשכ"א (18 בינואר 1961)
מ-נ-ס	יום חמישי	ב' בשבט תשכ"א (19 בינואר 1961)
ע-פ-צ	יום ששי	ג' בשבט תשכ"א (20 בינואר 1961)
ק-ר	יום ראשון	ה' בשבט תשכ"א (22 בינואר 1961)
ש-ת	יום שני	ו' בשבט תשכ"א (23 בינואר 1961)

א הרן ניב
פוקד

ב' בכסלו תשכ"א (21 בנובמבר 1960)
(חמ 73021)

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר
או לשירות מילואים של עולים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 (א), 4 (א), 9 ו-9 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט —
1959 [נוסח משולב]¹, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

(1) „יוצא-צבא” — אזרח ישראלי או תושב קבוע, שהגיע לארץ כעולה אחרי ח'
בתשרי תש"י (1 באוקטובר 1949);

(2) „חייב שירות סדיר” — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרצ"א (19 במרס 1931) ובין כ"ט
באדר ב' תש"ג (5 באפריל 1943), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות
סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ב) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תרצ"ד (17 במרס 1934) ובין כ"ט
באדר ב' תש"ג (5 באפריל 1943), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות
סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או אם לילד או אשה הרה;

(ג) גבר שהוא מורשה או זכאי להיות מורשה לעסוק ברפואה על פי פקודת
המתעסקים ברפואה, 1947², שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרפ"ב (30 במרס
1922) ובין כ"ט באדר תרצ"א (18 במרס 1931), שני התאריכים בכלל, שטרם
שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ד) אשה שהיא מורשת, או זכאית להיות מורשת, לעסוק ברפואה על פי
פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תרפ"ב
(30 במרס 1922) ובין כ"ט באדר תרצ"ד (16 במרס 1934), שני התאריכים
בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או
אם לילד או אשה הרה;

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1637, עמ' 202.

(3) „חייב שירות מילואים” — יוצא־צבא שהוא אחד מאלה :

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרע"א (30 במרס 1911) ובין כ"ט באדר תרצ"א (18 במרס 1931), שני התאריכים בכלל, ואינו חייב שירות לפי פסקה 2 (ג) ;

(ב) אשה נשואה שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תרצ"ד (17 במרס 1934) ובין כ"ט באדר ב' תש"ג (5 באפריל 1943), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה הרה או אם לילד ;

(ג) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תרפ"ו (16 במרס 1926) ובין כ"ט באדר תרצ"ד (16 במרס 1934), שני התאריכים בכלל, ואינה חייבת שירות לפי פסקה (2) (ד), להוציא אשה הרה או אם לילד.

2. כל חייב שירות סדיר וכן כל חייב שירות מילואים נקרא בזה להתייצב לרישום ולבדיקות רפואיות ואחרות, לשם קביעת כשרו לשירות בטחון, באחד המקומות בלוח שלהלן בימים שאינם ימי מנוחה בשעות שבין 08.00 ל־12.00, לא יאוחר משלושה חדשים מתאריך עלייתו ארצה.

התייצבות
לרישום ולבדיקה
שם קביעת
כושר לשירות
בטחון

3. מי שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר או לשירות מילואים — הכל לפי הענין — במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.

התייצבות
לשירות סדיר
או לשירות
מילואים

4. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים־רופאים, עולות־רופאות), תשכ"א—1960”.

השם

לוח

- ירושלים — לשכת הגיוס, רח' בית־לחם, פינת עמק הרפאים 1.
תל־אביב־יפו — לשכת הגיוס, יפו, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע „נוגה”).
חיפה — לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ 32.
פתח־תקוה — לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה.
טבריה — לשכת הגיוס, רח' נצרת, מול העיריה.
באר־שבע — לשכת הגיוס, רח' יד־ושם 22.

ב' בכסלו תשכ"א (21 בנובמבר 1960)
(78021)

אהרן ניב
פוקד

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז הצפון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר, של מחוז הצפון), תש"ד—1960², בחלק א'—
(1) בכותרת „בשטח תכנון עיר צפת, נצרת” יימחק „נצרת”;
(2) בכותרת „שטח תכנון עיר טבריה, בית-שאן, עמק-הירדן, עפולה, עכו, נהריה, געתון, סולם-צור, נעמן, שבי-ציון” ייוסף „נצרת”.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר, של מחוז הצפון) (תיקון), תשכ"א—1960”.

א. כלפון

נתאשר.

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960) יושב ראש הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר מחוז הצפון
(חמ 76516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ק"ח 1040, תש"ד, עמ' 1818.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרחובות בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית רחובות חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

„מנהל” — מנהל מפעל מים של העיריה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העיריה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„העיריה” — עיריית רחובות;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש העיריה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום העיריה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעולתו

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש לעיריה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת העיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-הם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת העיריה שתיים אלה:

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מדי-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העיריה צינור מים, ישלם לעיריה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
צינור מים

6. (א) לא יתקין אדם מדי-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

רכישת מדי-מים
והתקנתו

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת העיריה או באמצעותה מדי-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה

תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית העיריה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מדמים האבזורים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מדמים תוקן על ידי עובד העיריה או את הוצאות התיקון אם מדמים לא תוקן על ידי עובד העיריה.
- (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת העיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
- (ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור העיריה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

- (ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור העיריה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת ראש העיריה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בנייה ישולם, עם מתן הרישיון לאותה בנייה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבנייה רשאי גזבר העיריה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נחבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרישיון.

- (ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי העיריה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהעיריה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

- (ב) העיריה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהעיריה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן. כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל — במידת הצורך ובדחיפות הדרושה — לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם יש בזבה, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

חידוש
חיבור שנותק

הפסקת אספקת
מים

רשות כניסה

השימוש במים

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגיה לאחר להשתמש במים שבר-
שותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום
המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד-
המים.

מכירת מים 17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה,
עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את
הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת
המנהל.

שמירה מפני זיהום 18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל
המים.

דרישת תיקונים 19. (א) ראש העיריה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב,
בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע
בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור,
חייב למלא אחריה.

רשיון שרברב 20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן
לו רשיון שרברב.
(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות
שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
(ג) ראש העיריה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא
מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד 31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת העיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום
תקפו של הרשיון.

מסירת הודעה 21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו
היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי
אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה
בדואר — במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו
הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים 22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (א), 13 (א),
15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב)
והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס
נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב
מראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרחובות (אספקת מים), תשכ"א—1960”.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

100.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה —
500.—	אם יש למפעל המים באר אחת יותר מבאר אחת
40.—	2. אגרת חיבור לרשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
50.—	כשהצינור הוא בעל קוטר —
60.—	עד 1" —
30.—	מעל 1" עד 1½" —
	מעל 1½" עד 2" —
	מעל 2" לכל אינץ' או חלק ממנו
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
	(א) לכל מ² משטח הנכס —
0.45	באזור א"א
0.30	באזור א'
0.22	באזור ב'
0.15	באזור ג'
0.125	באזור ד'
	וכן לכל מ² מנפת הבנין —
0.20	עד ל-200 מ³
0.25	מעל ל-200 מ³ עד 300 מ³
0.35	מעל ל-300 מ³
	(ב) בבתים משותפים — לכל יחידת דיור — לכל מ³ —
0.25	עד 200 מ³
0.35	מעל ל-200 מ³
	בסעיף זה "אזור" — אזור מן האזורים שנקבעו על ידי העירייה לצורך הטלת ארנונות רכוש.
10.—	4. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6 (ג)) —
5.—	ואם מיתקן צינורות מוכן להתקנת מדמים
1.—	5. דמי שכירות מדמים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ה)) —
0.30	7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	8. אגרת מים (סעיף 7) —
	(א) במקום שלא הותקן מדמים — לחודש —
	(1) לשימוש ביתי —
2.—	בבנין — לחדר הראשון
1.—	לכל חדר נוסף
1.—	בצריף — לחדר הראשון
0.25	לכל חדר נוסף

- 30.— (2) לחנות לממכר דגים
- 3.— (3) לאטליו
- 6.50 (4) לקיוסק, מזנון, בית קפה, מסעדה, או מאפיה
- 2.— (5) למשרדים — לחדר ראשון
- 1.30 לכל חדר נוסף
- 2.— (6) לאולמות — לכל 50 מ² או חלק מהם
- 2.— (7) לכל עסק אחר
- (8) לחצר — שיש בו לפחות ברז אחד להשקאה — לשנה —
- 22.— אם שטחה במ"ר — עד 400
- 30.— למעלה מ-400 ועד 500
- 40.— למעלה מ-500 ועד 750
- 9.— לכל 250 מ"ר נוספים או חלק מהם
- 12.— (9) לבעלי רכב ממונע — לשנה
- (ב) במקום שהותקן מד"מים — לחודש —
- (1) יחידת דיור או משרד —
- 0.30 לכל חדר
- 0.08 ונוסף לזה — עד 30 מ³ — לכל מ³
- 0.06 למעלה מ-30 מ³ — לכל מ³
- 0.06 (2) לשימוש חקלאי — לכל מ³
- 0.10 (3) לחנות לממכר דגים — לכל מ³
- 0.50 (4) לבתי עסק ותעשייה — לכל חדר
- 0.65 ונוסף לזה — עד 5 מ³ או חלק מהם
- 0.15 לכל מ³ נוסף
- 0.12 (5) לבניה — לכל מ³
- 5.— 9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
- 10.— 10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

יצחק כ"ץ
ראש עיריית רחובות

נתאשר.

כ' בתשרי תשכ"א (11 באוקטובר 1960)
(חמ 897113)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאשרור בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945² מתקינה המועצה המקומית אשרור חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה“ — המועצה המקומית אשרור;

„מס“ — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„עסק“ — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

„עוסק“ — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו

לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה“ — שנת כספים.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור

המל"מ מס

שנקבע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק

ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור

המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום

מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר

תשלום המס

של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את

השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוק-

טובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת

תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

סמכויות
ראש המועצה

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב

באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה

שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי

לברר אם עוסקים בו.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מ"ס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, חוס' 1 מ"ס' 1436, עמ' 115.

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב), דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

8. על אף האמור בסעיף 3, ישולם המס לשנת 1960/61 תוך חודש ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (מס עסקים מקומי) תשכ"א—1960".

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	מספרה	500	חברת אוטובוסים
30	משרד	500	חברת חשמל
60	מהנדס, מודד או עורך דין	500	חברה לאספקת מים
40	מוניות	50	אטליו
	מסעדה ובית קפה —	500	בנק
40	עם רשיון למשקאות משכרים	50	בית מרקחת
20	ללא רשיון למשקאות משכרים	150	בית חרושת לקרח וגזון
6	סנדלריה	100	בית מלון
50	סוכנות או מחסן לגז או חלוקת גז		בית מלאכה —
150	סוכנות למכירה בסיטונות	60	המעסיק פועלים
20	צלמניה	20	שאינו מעסיק פועלים
1	קולנוע — לכל כסא	50	חברה או סוכן ביטוח
10	קיוסק		חנות —
	משאית —	30	חמרי חשמל
20	עד 1½ טונות	40	טכסטיל
40	למעלה מ-1½ טונות	20	ירקות
50	רופא	40	מכולת
10	שען	20	דגים
300	חברת הובלה למשאות	20	מכשירי כתיבה
	קבלן או קבלן משנה, מוסד שיתופי, קואופרטיב	100	חמרי בנין
	או יחיד — לסלילת כבישים, לעבודות בנין או	25	רהיטים
	לכל עבודה קבלנית אחרת שהיקפם לשנה בלירות —	30	כלי מטבח
50	למעלה מ-2,000 עד 5,000	25	כל חנות אחרת
100	למעלה מ-5,000 עד 10,000	15	טכנאי שיניים
750	למעלה מ-10,000 עד 50,000	30	מרפאת שיניים
1000	למעלה מ-50,000 עד 150,000	12	מכבסה
2000	למעלה מ-150,000	6	מחלק קרח או נפט

דב גור

ראש המועצה המקומית אשדוד

נתאשר.

כ"ד בחשוון תשכ"א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 81151)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-ירוחם בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-ירוחם חוק עזר זה:

הנדרות.

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 „רשת פרטית” — אבזור או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
 „אבזורים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
 „מדמים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 „נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
 „מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
 „צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
 „המועצה” — המועצה המקומית כפר-ירוחם;
 „רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
 (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
 (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
 (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
 (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
 (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

חיבור למפעל מים

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מדיהמים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מדמים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מדימים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדימים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדימים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדיהמים והאביזרים בהתאם לחשבונו.

(ג) בעד התקנת מדימים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדימים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדיהמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדימים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדימים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדיהמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדיהמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדיהמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדיהמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדיהמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדיהמים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים
לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

פטור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי

אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה

לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף

קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של

אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים

המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים

כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע

בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר

חידוש חיבור שנותק

בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א),

רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת

הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את

אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד — המים.

מכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה מפני זיהום

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעה

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־6 (ב), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

חשם

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר־ירוחם (אספקת מים), תשכ״א—1960”.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 500.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) —
לדירת מגורים 6.—
לבית מסחר, בית חרושת, עסק ומשרדים 25.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לפי אורך חזית — לכל מטר אורך 8.—
או לפי שטח הנכס לכל אלף מטר מרובע 200.—
או 50% לפי אורך החזית ו־50% לפי שטח הנכס, הכל לפי הסכום הגדול יותר.
4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג)) — עם אביזרים
בעד מד־מים שקטרו — $\frac{3}{4}$ " 10.—
1" 12.—
1½" 20.—
5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.70
6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה)) 5.—
7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש 0.40

	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש —
	(א) במקום שהותקן מד-מים —
2.50	(1) ל-10 מ"ק ראשונים של מים או חלק מהם לכל מ"ק נוסף של מים שסופקו לצרכנים המפורטים בפסקאות (I) עד (III) — תוספת שצויינה על יד סוגי הצרכנים — (I) לדיירים המחזיקים במשקי עזר או בגינות —
0.20	מעל ל-10 מ"ק עד 35 מ"ק
0.25	מעל ל-35 מ"ק
0.25	(II) לדיירים שאינם מחזיקים במשקי עזר או בגינות
0.30	(III) לתעשייה, מסחר, מוסדות, משרדים ובניית
0.15	(2) לחקלאות — לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מד-מים —
1.50	פחון
4.—	שיכון
7.—	בית קפה, מסעדה
20.—	בית מלון
5.—	חנויות, משרדים, בתי מלאכה
5.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
15.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

פנחס מוצ'ניק
ראש המועצה המקומית כפר-ירוחם
נתאשר.
י' באלול תש"ד (2 בספטמבר 1960)
(חמ 83535)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לנוה-אפרים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת
הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית נוה-אפרים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה המקומית נוה-אפרים;
"מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;
"עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;
"עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 „עובד שכיר“ — למעט חניך כמשמעותו בחוק החניכות, תשי״ג—1953⁸ ;
 „שנה“ — שנת כספים.

הפלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור שנקבע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
 (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
 (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
 (ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
 (ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.
 (ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש-המועצה רשאי לדרוש בכתב —
 (1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה ;
 (2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבירידו על תשלום המס.
 (ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה —
 (1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;
 (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב), דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

מסור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש״ך (1 באפריל 1960).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנהל-אפרים (מס עסקים מקומי), תשכ״א—1960“.

⁸ ס״ח 128, תשי״ג, עמ' 108.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	מספרה	500	חברה לאספקת חשמל
10	מחלק קרח	500	חברה לאספקת מים
10	מחלק נפט		קבלן, קבלן משנה — חברה, מוסד שיתופי, קואופרטיב או יחיד המבצעים בתחום המועצה עבו-
10	מחלק חלב		דות בנין, סלילת כבישים, חפירה, ביוב, קידוח
10	מחלק לחם או ירקות		או הכשרת קרקע אחרת, בהיקף שנתי בלירות —
75	מסעדה או בית קפה		עד 20,000
10	סנדלריה	200	למעלה מ-20,000 עד 50,000
20	צלמניה	500	למעלה מ-50,000 עד 100,000
100	קולנוע	1000	למעלה מ-100,000 עד 250,000
5	זגג	1500	בית מלאכה —
25	חנות למכירת משקאות משכרים		שאינו מעסיק עובדים שכירים או שותפים
10	גנן או גן ילדים פרטי	40	המעסיק עובדים שכירים לרבות בעלים
7.50	מכירת עתונים	80	חברת ביטוח
7.50	מכירת מכשירי כתיבה	50	חנות למכירת ירקות
5	חורש בבהמה	40	צרכניה או חנות מכולת
10	רוכל	100	מכבסה
		12	

א. קרסין

ראש המועצה המקומית נוה-אפרים

נתאשר.

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 841900)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמות-השבים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה המקומית רמות-השבים חוק עזר זה:

1. בתוספת³ לחוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956⁴ (להלן — חוק העזר העיקרי), אחרי הפרט "קבלן לעבודות עץ" יווסף פריט זה:

"קייטנה או אכסניה לנופש או בידור כשמספר המיטות בה —

20.—	2 עד 10
50.—	11 עד 25
130.—	26 עד 50
"300.—	למעלה מ-50

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.
³ ק"ח 1025, תש"ד, עמ' 1430.
⁴ ק"ח 847, תשי"ז, עמ' 201.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי) (תיקון) תשכ"א—1960".

נתאשר.

ו. מנהיים

ראש המועצה המקומית רמות-השבים

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)

(חמ 85437)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-נגב בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית רמת-נגב חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה האזורית רמת-נגב;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

רשיון-הקמת
מפעל מים
ולתפעולתו

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;
- (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה :
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ;
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
- (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מצע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
- (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד־המים שבחוקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד־המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד־המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד־המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה. או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

פטור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור. בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת
מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מדמים, לחקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לחקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יזבזב אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת המים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.
21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך או אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
23. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-נגב (אספקת מים), תשכ"א—1960”.

תוספת

שיעור האגרה
כלירות

500	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
50	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1))
8	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לנכס לכל מטר אורך
10	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
0.75	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחדש
5.40	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))
0.40	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחדש
	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחדש —
0.25	(א) במקום שהותקן מד-מים, לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מד-מים —
5	1. דירת מגורים
5	חנות
20	מסעדה או קפה
10	קיוסק
50	מאפיה
75	בית חרושת לקרח או בית קירור
75	מפעל בלוקים
5	בית מלאכה
5	לכל סוס, פרד, חמור או גמל
12	2. לכל מכונית, לשנה
8	3. בניה לכל 20 מ"ר של בנין בכל קומה
5	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
10	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

עודד ברזלי

ראש המועצה האזורית רמת-נגב

נתאשר.

ר' בתשרי תשכ"א (27 בספטמבר 1960)

(חמ 85400)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת מועצת עיריית אילת בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה שמועצת עיריית אילת החליטה שקנס פיגורים בשיעור של עשרים למאה יווסף על כל סכום של מס עסקים עירוני שהוטל על ידי מועצת עיריית אילת, ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות חוק עזר לאילת (מס עסקים מקומי), תשי"ז-1957.¹

נתאשר.

יוסף לוי

ראש עיריית אילת

כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)

(חמ 81097)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ק"ח 727 תשי"ז, עמ' 1847.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).